

Arrest

nr. 279 554 van 26 oktober 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 24 juni 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 5 juli 2022 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 september 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 oktober 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en te behoren tot de Esan-etnie. U werd geboren op 12 maart 1989 in Ekpon, Edo State. Toen u vijf jaar was verhuisde u naar Mushin, Lagos. U woonde hier tot 2012 waarna u naar het leger ging. Na een opleiding van zes maanden in Kaduna state werd u gestationeerd in Ojo Cantonement, in Lagos. Hier bleef u tot uw vertrek uit Nigeria in februari 2016. U ontvluchtte Nigeria omdat u vervolging vreesde door de militaire raad van het leger omdat u uit het leger deserteerde nadat u het bevel had gekregen om strijd te leveren met Boko Haram in het Sambisa Forest.

Op 6 december 2019 kwam u in België aan. Op 9 december 2019 diende u een **eerste verzoek voor internationale bescherming** in (hierna VIB) te België. Op 22 november 2021 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna CGVS) de beslissing tot “weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus”, aan u betekend op 24 november 2021. Het CGVS achtte het niet geloofwaardig dat u vervolging diende te vrezen omwille van uw desertie bij het Nigeriaanse leger. Verder maakte u niet aannemelijk dat u betrokken partij bent bij de crisis in het Ekpon Kingdom, laat staan dat u de overleden koning moest opvolgen. U diende geen beroep in tegen deze beslissing. U keerde niet terug naar uw land van herkomst.

Op 11 april 2022 diende u een **eerste volgend verzoek om internationale bescherming** in. In uw 'verklaring volgend verzoek' sprak u niet meer over uw vrees voor vervolging omdat u uit het leger deserteerde, maar gaf u louter aan vervolging te vrezen omwille van de successiecrisis in het Ekpon Kingdom. U herhaalde dat u - als opvolger van de troon - gedood of levenslang opgesloten zal worden bij terugkeer naar Nigeria. U legde geen documenten neer om uw verzoek te staven.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw tweede verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavig verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die betrekking hebben op uw verzoek. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet, namelijk dat u vervolging vreest omwille van de successiecrisis in het Ekpon Kingdom. U herhaalde dat u - als opvolger van de troon - gedood of levenslang opgesloten zal worden bij terugkeer naar Nigeria (verklaring volgend verzoek, dd.20/5/2022, vragen 16 en 19). In uw 'verklaring volgend verzoek' sprak u niet meer over uw vrees voor vervolging omdat u uit het leger deserteerde.

Vooreerst dient te worden vermeld dat in het kader van uw **eerste verzoek om internationale bescherming** het CGVS op 22 november 2021 de beslissing tot “Weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus” nam, aan u betekend op 24 november 2021. Het CGVS achtte het niet geloofwaardig dat u vervolging diende te vrezen omwille van uw desertie bij het Nigeriaanse leger. U maakte immers niet geloofwaardig dat u effectief werkzaam was voor het Nigeriaanse leger, laat staan dat u ingezet werd in het Sambisa woud om te strijden tegen Boko Haram (de reden van uw beweerde desertie). Ook bleek uw kennis betreffende desertie en de straf hiervoor niet in overeenstemming met de informatie waarover het CGVS beschikt. Verder maakte u niet aannemelijk dat u betrokken partij bent bij de crisis in het Ekpon Kingdom, laat staan dat u de overleden koning moest opvolgen. U vermeldde doorheen uw asielpprocedure op geen enkel moment spontaan dat u betrokken partij was in deze crisis, laat staan dat u vervolging vreesde. Het was pas nadat de dossierbehandelaar u tijdens het onderhoud op het CGVS confronteerde met een door het CGVS gevonden krantenartikel over

de crisis in het Ekpon Kingdom waarin uw naam vermeld stond, dat u plots bevestigde dat u betrokken was bij een opvolgingsconflict in Nigeria. Verder bleken verschillende van de door u afgelegde verklaringen omtrent de crisis in het Ekpon Kingdom incoherent met de feiten zoals ze beschreven waren in het krantenartikel gevonden door het CGVS. U diende geen beroep in tegen deze beslissing. U keerde niet terug naar uw land van herkomst.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerdere asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

De verklaringen die u naar aanleiding van uw huidige tweede verzoek om internationale bescherming aanhaalt, liggen louter in het verlengde van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd. Deze verklaringen kunnen geen aanleiding geven tot een nieuwe beoordeling van uw asielrelaas en zijn niet van dien aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.

Vooreerst wordt er opnieuw op gewezen dat de dossierbehandelaar van het CGVS u tijdens het persoonlijke onderhoud in het kader van uw eerste verzoek reeds confronteerde met een artikel dat gepubliceerd werd op de website Nairaland op 19 mei 2017 onder de titel "Crisis in Ekpon Kingdom". Hierin valt te lezen dat er een strijd om de troon is losgebarsten in Ekpon Kingdom na het overlijden van Koning Alfred Umorka (dezelfde naam als uw vader) op 29 augustus 2015. Er staat dat de koning normaliter diende opgevolgd te worden door David Umorka Wale (uw naam), maar dat dit werd tegengewerkt door de koningsmakers omdat David zijn moeder (uw moeder) van Delta State afkomstig zou zijn. Er brak een crisis uit in januari 2016 (een maand voor uw vertrek), waarbij verschillende huizen werden afgebrand en meer dan 20 mensen de dood vonden. Waar de troonopvolger zich op het moment van schrijven bevond was niet geweten volgens het artikel. U werd dus reeds gevraagd naar de gebeurtenissen die u in het kader van uw huidige verzoek aanhaalt als motieven. Toen naar dit artikel en deze crisis werd gevraagd tijdens het persoonlijke onderhoud in het kader van uw eerste verzoek, stelde u ervan gehoord te hebben. Wanneer u gevraagd werd wat er gebeurde stelde u dat het gewoon ging over een erfeniskwestie en er gesproken werd over het koningschap. Wanneer er expliciet werd gevraagd of de prins David Wale Umorka in het artikel op u sloeg, antwoordde u van wel (notities van het persoonlijke onderhoud eerste verzoek, p. 21-22). Wanneer u gevraagd werd naar meer uitleg over de crisis stelde u dat uw vader zijn broer Rafael de troon wilde innemen en dat dit de reden van de crisis was. U verklaarde ook tijdens dit onderhoud, toen u gevraagd werd waarom u niet eerder vertelde dat u een prins was, dat u dacht dat het niet nodig was. **Het feit dat u in het kader van uw eerste verzoek deze opvolgingskwestie niet eens het vermelden waard vond én dat u bovendien nauwelijks iets wist te vertellen over deze kwestie op het moment dat de dossierbehandelaar u hiermee confronteerde, ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van dit verhaal dan ook op fundamentele wijze.**

Bovendien blijken uw verklaringen in het kader van uw huidige verzoek ook tegenstrijdig met de verklaringen die u aflegde in het kader van uw vorig verzoek. Immers stelt u nu dat u problemen had met uw Halfbroer, en dat ene Edobor nu aan de macht is, terwijl u tijdens het persoonlijke onderhoud in het kader van uw vorige verzoek verklaarde dat uw vader zijn broer Rafael de troon wilde innemen. Verder blijken de huidige motieven ook compleet strijdig met wat u eerder verklaarde in het kader van uw vorige verzoek. Zo stelde u initieel dat uw vader een kleermaker was (en dus geen koning) die in 2008 overleed (en dus niet in 2015) en verklaarde u dat u met uw vader naar Lagos ging toen u vijf jaar oud was (en dus niet als prins in Ekpon leefde tot aan zijn dood). **De geloofwaardigheid van uw verhaal wordt dan ook nog verder onderuit gehaald.**

U legde geen documenten neer om uw verzoek te staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het enige middel bestaat uit de aangevoerde "Schending van de artikelen 48/4 en 48/5, 57/9/2§1 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen".

2.2. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet:

"Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk."

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoekers om internationale bescherming in aanmerking komen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

2.3. De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers volgende verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een resem geschonden geachte bepalingen volstaat op zich niet om vast te stellen dat aan die voorwaarden is voldaan.

Verzoeker sprak in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming niet meer over zijn vrees voor vervolging omdat hij uit het leger deserteerde, maar gaf louter aan nog vervolging te vrezen omwille van de successiecrisis in het Ekpon Kingdom.

In de bestreden beslissing wordt op goede gronden gesteld:

“Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavig verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die betrekking hebben op uw verzoek. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet, namelijk dat u vervolging vreest omwille van de successiecrisis in het Ekpon Kingdom. U herhaalde dat u - als opvolger van de troon - gedood of levenslang opgesloten zal worden bij terugkeer naar Nigeria (verklaring volgend verzoek, dd.20/5/2022, vragen 16 en 19). In uw 'verklaring volgend verzoek' sprak u niet meer over uw vrees voor vervolging omdat u uit het leger deserteerde.

*Vooreerst dient te worden vermeld dat in het kader van uw **eerste verzoek om internationale bescherming** het CGVS op 22 november 2021 de beslissing tot “Weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus” nam, aan u betekend op 24 november 2021. Het CGVS achtte het niet geloofwaardig dat u vervolging diende te vrezen omwille van uw desertie bij het Nigeriaanse leger. U maakte immers niet geloofwaardig dat u effectief werkzaam was voor het Nigeriaanse leger, laat staan dat u ingezet werd in het Sambisa woud om te strijden tegen Boko Haram (de reden van uw beweerde desertie). Ook bleek uw kennis betreffende desertie en de straf hiervoor niet in overeenstemming met de informatie waarover het CGVS beschikt. Verder maakte u niet aannemelijk dat u betrokken partij bent bij de crisis in het Ekpon Kingdom, laat staan dat u de overleden koning moest opvolgen. U vermeldde doorheen uw asielprocedure op geen enkel moment spontaan dat u betrokken partij was in deze crisis, laat staan dat u vervolging vreesde. Het was pas nadat de dossierbehandelaar u tijdens het onderhoud op het CGVS confronteerde met een door het CGVS gevonden krantenartikel over de crisis in het Ekpon Kingdom waarin uw naam vermeld stond, dat u plots bevestigde dat u betrokken was bij een opvolgingsconflict in Nigeria. Verder bleken verschillende van de door u afgelegde verklaringen omtrent de crisis in het Ekpon Kingdom incoherent met de feiten zoals ze beschreven waren in het krantenartikel gevonden door het CGVS. U diende geen beroep in tegen deze beslissing. U keerde niet terug naar uw land van herkomst.*

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerdere asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

De verklaringen die u naar aanleiding van uw huidige tweede verzoek om internationale bescherming aanhaalt, liggen louter in het verlengde van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd. Deze verklaringen kunnen geen aanleiding geven tot een nieuwe beoordeling van uw asielrelaas en zijn niet van dien aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.

*Vooreerst wordt er opnieuw op gewezen dat de dossierbehandelaar van het CGVS u tijdens het persoonlijke onderhoud in het kader van uw eerste verzoek reeds confronteerde met een artikel dat gepubliceerd werd op de website Nairaland op 19 mei 2017 onder de titel “Crisis in Ekpon Kingdom”. Hierin valt te lezen dat er een strijd om de troon is losgebarsten in Ekpon Kingdom na het overlijden van Koning Alfred Umorka (dezelfde naam als uw vader) op 29 augustus 2015. Er staat dat de koning normaliter diende opgevolgd te worden door David Umorka Wale (uw naam), maar dat dit werd tegengewerkt door de koningsmakers omdat David zijn moeder (uw moeder) van Delta State afkomstig zou zijn. Er brak een crisis uit in januari 2016 (een maand voor uw vertrek), waarbij verschillende huizen werden afgebrand en meer dan 20 mensen de dood vonden. Waar de troonopvolger zich op het moment van schrijven bevond was niet geweten volgens het artikel. U werd dus reeds gevraagd naar de gebeurtenissen die u in het kader van uw huidige verzoek aanhaalt als motieven. Toen naar dit artikel en deze crisis werd gevraagd tijdens het persoonlijke onderhoud in het kader van uw eerste verzoek, stelde u ervan gehoord te hebben. Wanneer u gevraagd werd wat er gebeurde stelde u dat het gewoon ging over een erfeniskwestie en er gesproken werd over het koningschap. Wanneer er expliciet werd gevraagd of de prins David Wale Umorka in het artikel op u sloeg, antwoordde u van wel (notities van het persoonlijke onderhoud eerste verzoek, p. 21-22). Wanneer u gevraagd werd naar meer uitleg over de crisis stelde u dat uw vader zijn broer Rafael de troon wilde innemen en dat dit de reden van de crisis was. U verklaarde ook tijdens dit onderhoud, toen u gevraagd werd waarom u niet eerder vertelde dat u een prins was, dat u dacht dat het niet nodig was. **Het feit dat u in het kader van uw eerste verzoek deze***

opvolgingskwes­tie niet eens het vermelden waard vond én dat u bovendien nauwelijks iets wist te vertellen over deze kwes­tie op het moment dat de dossierbehandelaar u hiermee confronteerde, ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van dit verhaal dan ook op fundamentele wijze.

Bovendien blijken uw verklaringen in het kader van uw huidige verzoek ook tegenstrijdig met de verklaringen die u aflegde in het kader van uw vorig verzoek. Immers stelt u nu dat u problemen had met uw Halfbroer, en dat ene Edobor nu aan de macht is, terwijl u tijdens het persoonlijke onderhoud in het kader van uw vorige verzoek verklaarde dat uw vader zijn broer Rafael de troon wilde innemen. Verder blijken de huidige motieven ook compleet strijdig met wat u eerder verklaarde in het kader van uw vorige verzoek. Zo stelde u initieel dat uw vader een kleermaker was (en dus geen koning) die in 2008 overleed (en dus niet in 2015) en verklaarde u dat u met uw vader naar Lagos ging toen u vijf jaar oud was (en dus niet als prins in Ekpom leefde tot aan zijn dood). **De geloofwaardigheid van uw verhaal wordt dan ook nog verder onderuit gehaald.**

U legde geen documenten neer om uw verzoek te staven.”

Er zijn geen specifieke elementen in het dossier aanwezig die een ander licht werpen op de beoordeling van het tweede verzoek om internationale bescherming.

Aangezien reeds in het kader van verzoekers vorig verzoek om internationale bescherming werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hem ingeroepen vrees voor vervolging en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen dat verzoeker naar aanleiding van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen elementen bijbrengt die zijn geloofwaardigheid kan herstellen of die de kans aanzienlijk groter maakt dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt, dient te worden besloten dat verzoeker niet aantoon­de in zijn land van herkomst persoonlijke problemen te hebben (gekend). Het is de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt echter vast dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

Het verweer in het verzoekschrift dat verzoeker “*volhardt in zijn asielmotieven*” kan niet aangenomen worden als concreet verweer ten aanzien van voorstaande motivering. Deze motivering vindt steun in het administratief dossier en wordt door de Raad bijgetreden.

Met het betoog dat er te weinig aandacht is besteed aan de problematiek die hij heeft aangehaald en er te licht is overgegaan, en de verwijzing naar het krantenartikel dat naar eigen zeggen zijn verhaal bevestigt, kan verzoeker de concrete vaststellingen niet in een ander daglicht plaatsen.

De Raad is van oordeel dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn, of door verzoeker werden aangebracht, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

2.4. In tegenstelling tot hetgeen verzoeker vraagt, kan de Raad de bestreden beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig oktober tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF